

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

בז.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פט"ו מהל'
איסורי ביאה הל' ז
סמג לאוין תח טוש"ע
אה"ע סימן ד סעיף כב:
לח ב מיי שם פ"יט הל'
ו סמג לאוין קנב
טוש"ע שם סימן ז סעיף
כא:
ב ג מיי פ"ז מהל'
תרומות הלכה יג:

תום' חד מקמאי

באנו למחולות ד"ר מרסל
אדמס ור"ר אדמס משרת
לביאה פסולה לא אכלה
ואז הני לא אכלה רבי
ורש"י אכלה. מכאן דלמא
רבי אכלה לא אכל רבי
ע"כ לא אכל רבי ורש"י
שמעון לא אכל רבי ורש"י
להאכל במקום אחר דיש לו
פצוה דכא דאין לו להאכל
במקום אחר. לא אכל רבי
הואיל ואכליב כל דידעה.
ברוש אליבא דר"א ורש"י
אליבא דרבא ורש"י אינו
מאכל כלל דידעה שניה
שמעון לביאה פסולה.
רבא אמר הואיל ומאכל
בשפתותיו ונעבדו. רבא
לא אמר כאבי שניי אהלו
שכבר אכלה מירוש טעמא
לר"מ אכלה משום טעמא
שכבר אכלה וזכי אהלו
מן הערל. בע אע"ה
רבי יוחנן מר' אושעיא
פצוה דכא כחן שפסול
בזרמיה ורש"י
בחרומה ואסיקנא אליבא
דרבי ורש"י קול' כותיה ג'ן
קדושתיה קאי רבי לאו
קדושתיה קאי אכלה.
דהא אמר גר שנסא
גזירת חז"ל כשרה להכונה
ואי לאו קדושתיה קאי
גרין לא אקרי קהל ור'
יוחנן דקא מביעיה ליה
אליבא דרבא' קמביעא
לר' דאמר אשה שבת
גרין לא תנשא להכונה
שבת שחלה מאה משראל
וקמביעא ליה כשרות
אחוסא שבת ואכלה
לדמא קדושה אחוסא
בזרמיה ורש"י
נמ"ס ל' כר' יוסי ביה
דקהל גרין לא אקרי קהל
וקמביעא ליה כשרות
אחוסא שבת
לכונה לאו קדושה וכשם
שכאן אין אמה משראל
לא אקרי קהל כן כשרות
אחוסא לא אקרי קהל
ואכלה לאו קדושה
משראל קדושה נמי
אחוסא דאקרי קהל ולא
אחוסא דאקרי קהל
ואת המפדיל ליה
שכאן אמה משראל וזכי
קמביעא ליה כשרות
משראל שבת אחוסא
לדמא לאקרוי קהל אבל
שכאן אמו משראל לא
אקרי קהל ואכלה לא
לדמא קדושה אחוסא
לא למשריאה להכונה
אחוסא קהל א"ע' שאין
אמו משראל קדושה
לפצוה דכא

ואסורה לפצוץ דכא:

וזה בעא רבי יוחנן מר' אושעיא ולא פשיט ליה. מדרבי אושעיא אדרבי אושעיא פריך וחימה דלקמן מסקינן דרבי יוחנן בעי אליבא דר' אליעזר בן יעקב אבל אליבא דר' אלעזר ור' שמעון אפשר דמאכיל צבת גרים דר"ש מכשיר גירות פחותה מצת ג' לכהן ולמא

דלמא עד כאן לא
שמעון התם אלא
אחר אבל הכא דאין
לא וכי תימא הכא
ת גרים והא מיבעיא
אושעיא ולא פשיט
הואיל ומאכילה בלא
יל ומאכילה בעבדיו
כ"י לא אמר כרבא
אישות ילפינן ולא
מקנין דעבדים ורבא
התם שכבר אכלה
לא אמרין דאי לא
שניסת לכהן ומית
א התם פקע קניניה
ופא בעא מיניה רבי
נעום דכא כהן שנשא
ה בתרומה אישתק
די לסוף אתא גברא
מילתא^ט [אחריתא]
קיש א"ל רבי יהודה
זו ר' יוחנן לאו גברא
קבעי מינאי מילתא
לאו לרבי יהודה בין
לאו בקדושתיה קאי
ה קאי לא אכלה דהא
בבת חלל זכר אי לאו
לה דהא אמרין קהל
יוסי בין בקדושתיה
שתיה קאי אכלה
דהא אמר^י אף גר
דה לכהונה אי לאו
דהא אמר^י קהל
א אליבא דהאי תנא
קב אומר^ב אשה בת
ה עד שתהא אמה
ליה כשרות מיתוספא
קדושה מיתוספא בה
אתא רבי אחא בר
אייתי מתניתא בידיה
נ שנשא בת גרים
נאמר וכהן כי יקנה
כל בו למאן אילימא
בקדושתיה קאי בין
לא אכלה ואי לרבי
בין בקדושתיה קאי
אי אכלה אלא לאו
קב וש"מ כשרות
ש"מ איתמר רב אמר
יש

לגמרי: דהא אמר אף גר שנשא נירת בתו בשדה אכחונה.
אכחי צריך לטעמא דאית ליה קהל גרים לא אקרי קהל ולא חש
לחזירי אלא נטר עד דקאמר חי לאו בקדושתיה קאי אלא כו' דאי
לא קאי סגי לה בטעם דקהל גרים לא איקרי קהל לחודיה:

חב"י גרסינן דתנן רבי אליעזר בן יעקב אומר אשה בת גרים כו'. דמשנה היא במסכת ביכורים (פ"א משנה ה) ולא קשיא דלא מיימי ממנינא דפרק במרא דהדושין (97-101) דבד נמי משנה היא:

37

הא נמי אכלה. דקינן כספיה היא ואוכלת דבר מורה ועד דבעיל לה דשוייה חללה אכלה: הכא אין לו להאכיל במקום אחר. שאין לך אשה שמתרת לו: צנס גרים. דקסבר קהל גרים לא אקרי קהל ואין בכלל לא יבא פלוג דכא ונושאא בהיתר ומאכילה תרומה: והא

בעי מיניה ר' יוחנן מרבי אושעיא.
לקמן בשמעמין ולא פשיט ליה אי
מאכילה בתרומה או לא: איתמר.
לשנוי קושיין אתא: הואיל ומאכילה
(ט) בלא ידעה. היה נשוי כהן אשה
ואוכלת בתרומה וענשה פטור דכא
ובא עליה לא תאכל בתרומה דשוייה
חללה דנבעלה לפסול לה ואם לא
ידעה משנעשה פטור דכא הרי זו
אוכלת משנה היא צ"י הערל (לקמן טז.).

אלמא מנינו פטוע דכא כהן מאכיל
במקום אחר הלכך בקידוש עבירה
ומי מאכיל כל זמן שלא עשה חללה:
שכבר אכלה. כשהוא צריך: **דלית**
ליה פתרי. שאין (ט) יודע לפרשה:
מאן אי לר' יהודה כו'. הש"ס הוא
דקא צדיק וזמפנה ואולי עד ספרא
ומשנה בעי לר' אשימאל לא פתור דר'
והש"ס פתור דר' אשימאל לא פתור דר' אשימאל

הבא לא פקע קניניה
יוחנן מרבי אישעיא
בת גרים מהו שיאכרי
ולא אמר ליה ולא כ
רבה אחרניא ובעא מי
ופשט ליה ומנו ריש
גשיא (ר' אישעיא

רבה הוא אמר לה
דלית לה פתרי למו
בקדושתה קאי בין
לא אכלה אי בקדושת
אמר מר בת גר זכר
בקדושתה קאי לא א
גרים איסור קהל וא

קאי בין לאו בקי
בדקושתיה קאי אבל
שנשא גיורת בתו ב
בדקושתיה קאי אבל
גרים לא איקרי קהל
דתנן רבי אליעזר בן
גרים לא תנשא לכהן

מִיִּשְׂרָאֵל וְהִבִּי קִמְבִּיעִי
בָּהּ וְאָכְלָה אוֹר לֵדְמָא
וְלֹא אָכְלָה תֵּא שְׁמֵעָ
חִינָנָא מִדְּרֹמָא אֲתָא
מִנִּין לִפְצֹעַ דְּבֹא כ
יִשְׁמֹאכִילָה בְּתִרְמָה
נִפְשׁ מִנִּין כִּסְפֹן וְגו' י

לרבי יהודה האמר ב
לאו בקדושתיה קאי
יוסי ל"ל קרא האמו
בין לאו בקדושתיה
לרבי אליעזר בן
איתוספא בה ואכלה

לג. אליצא דראצ"י מאי כשרות איתוספא בהך דאמה מישראל לאקרויי קהל אבל בת גר וגיוורת לאו קהל היא ואכלה שמונת לפסוע דכא והאי לאו בקדושה קאי דמיסמר עליה משום כהונה: או דלמא קדושה איתוספא בה. לנישא לכהונה והך דאינן אמה מישראל

יש

מסורת הש"ס

א) [מלשון] והאלהם ידע וגו'
בראשית ד' עוד שם יט אשר
לא ידעו איש עוד שם כד
ואיש לא ידעה, ב) [נקמן
עם, ג) [בז'ש, ד) רש"ל,
ה) קדושין ע"ו, ו) שם,
ז) זכורים ע"ו, ח) [קדושין פ"א, ט) [שם,
י) [בש"ל לישנא אחרינא],
כ) [אלעזר], ל) ז"ל ארבי
יוחנן. יעב"ץ,

תורה אור השלם

1. וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ
קִנְיָן בְּסֻפּוֹ הוּא יֹאכֵל בּוֹ
וְיֵלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ
בְּלַחֲמוֹ: וַיִּקְרָא כֹהֵן יֵא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוֹאִיל
ומאכילה בלֵא. נ"ב פי'
כשלא זה עליה לאחר
שנעשה פלוע דכא ע"ל
ר"פ הערל: (ב) ד"ה דלית
וכו' שאין אני יודע:

תוספות ישנים

והבא כיון שהיא משמרת
לביאה פסולה לא אכלה
ור' אליעזר ור' שמעון
מכשירים דאמרי משמרת
לביאה פסולה אכלה וכיון
דהגיע זמנו יאכלו דקנין
כספו הוא:

(א) ודוּחַק הוּא דְקָדָק
לְבָשׁוֹת קִרְיָת קָדִשׁ
וּבְקִדּוּשׁ הַיָּמִר כְּסוּתוֹ.
לְבָשׁוֹת קִדּוּשֵׁי מַעֲמָד
כִּי לֹא יִלְשָׁן קִדּוּשֵׁי מַעֲמָד
כִּי לֹא יִלְשָׁן דְּמַתְרִינִי לַעֲלֵי (ב)
אִיִּסוּר קִדּוּשֵׁי אֲלֻמָּה
הַיָּדִי"ו וְיָ"ה לֵאמֹר אֲחֵר
דְּבַת דְּבִי גִיּוֹן אֲחֵר
מִנְבֻשָׁה לִּיה וְאֻלְמָתָה
אֲשֶׁר בָּן יַעֲקֹב וְעַי
מְחֵל שְׂכָרוֹת אֲחֻסָּפָה
זֵה פִירוֹשׁ הַהֵיכָל שְׁמֵהּ
אִי שְׂכָרוֹת לִקְרָא אֶל פִּירוֹשׁ
מִן מִשְׁתֵּי הַהֵיכָל אֲנִי בֵּן
וְיִוְרֵת לֵלֶת בֵּן אֶל כִּךְ
(אֵלֶּה) כְּשָׁרוֹת דְּקָדָק וְלֹא
קִדּוּשֵׁי לְבָשׁוֹת וְלֹא
קִרְיָת קָדִשׁ וְחֻמְרֵיהֶן לִנְפֹעַ
דְּכֵּה אֶל אֲמַת דְּבַר דִּלָּא
קִדּוּשֵׁימֵי חֵדָּשׁ וְלֹא מִחֲסָד
עַל מִשׁוֹס כְּסוּתוֹ לֵאמֹר
דְּמַתְרִינִי קִדּוּשֵׁי אִיִּסוּרֵיהֶן
בְּקִדּוּשֵׁימֵי דְבַת דְּבִי כְּסֵה
חֲלָל אֲלֻמָּה דְּר' אֲשֶׁרֻר נְכוּ
קִדּוּשֵׁימֵי חֲלָל דְּר' וְיִוְרֵת
לֵאמֹר כֵּה לְבָשׁוֹת אֵל וְיִוְרֵת
קִדּוּשֵׁימֵי אֲחֻסָּפָה בֵּהִסָּה
דְּלֻמָּה מִתְרַשָּׁת יוֹמֵר מִסָּה
וְיִוְרֵת מִתְרַשָּׁת לְבָשׁוֹת
דְּכֵּה לָדָן מִשְׁכָּלֵי נְהִי
וְקִדּוּשֵׁי אֵל זֵה לְהַשְׁכָּה
לְכֵתן מ"מ כְּשָׁרוֹת אִתִּי
לְהִיתֵּי כְּבִלָּה קִדּוּשֵׁי אִיִּסוּרֵיהֶן
קִדּוּשֵׁי דְכֵּה אֵל אֲלֻמָּה בֵּן
קִדּוּשֵׁימֵי קִדּוּשֵׁי בֵּן לֵאמֹר
קִדּוּשֵׁימֵי קִדּוּשֵׁי אִיִּסוּרֵיהֶן
דְּמַתְרִינִי עַל יָדֵי רַ"י

מוסף רש"י

בת גר זכר. ואפילו
מישראלית, כבת חלל
זכר. ופסולה לכהונה, אבל
צמ גיורת מישראל כשרה
(קדושין עז).